

ná u Rakovníka, skupení mladobronzové - první nesporné z nejvýznamnějších ze čtyř zdej-
škových povahy v mělké
bylo objeveno roku 1890-91 (Kušta), novější (SAÚ, resp. ARÚ 1932-34, S. Venclich svazích kolem v různých polo-
k ohnišť, hojná industrie s ryd-
elkami s otupe-
nahromadění na
em dvou ohnišť
kých poloh byla
to podlaha povr-
etné kosti chlad-
e (sob, kuň, ma-
ratur aj.) Osídle-
i ze sklonku po-

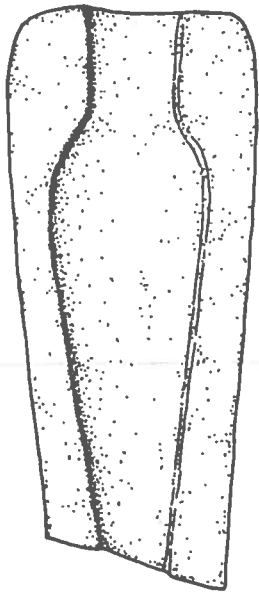
(ks)

lomouc) - eneolice. Přímo v obci kopání základů
ý hrob s mimo-
dobených zvon-
a se čtyřbokým
Ještě důležitější
ý kadlub určený
elníkových dýk
et; obvykle bývá
lilný, ale některé
vrchu svědčí, že
u přiloženou po-
úvodně dvojdlí-

1929, Bém (red.)
(ks)

Prostějov) - jes-
s paleolitickým
m. Trojitá skalní
nních chodeb ve
tu nad údolím
Spránku, byla
ývání velmi vý-
e našly stopy lid-
ůzných období,
ěníenu a mezo-

(ks)

Luděřov: kadlub na odlévání dýk

LUHOV (k. ú. Luhov u Lištán, okr. Plzeň-sever) - hradiště v poloze Vojenský tábor (400 m n. m.). Lidový název označuje kamenito-hlinité valové a příkopové opevnění, vymeziující oválnou plošinu (9,3 ha) na ostrožně nad ústím Žebračského potoka do Mže. Svahy spadají přes 60 m do údolí, opevnění bylo nutné na V straně, jinde bylo zřejmě jen lehké. Podle dosavadních poznatků (zejména ze záchranného výzkumu ZČM Plzeň a ARÚ Praha/p v letech 1983-87) bylo toto místo užíváno ve střední a pozdní době bronzové (období mohylové kultury a nynické skupiny), potom v pozdní době halštatské a v raném středověku.
Lit.: *SbZČM* 8/1992. (ks, zs)

LUKOVNA (okr. Pardubice) - žárové pohřebiště doby bronzové a halštatské na levém břehu Labe, známé od počátku 20. století. První výzkum provedl v roce 1912 v poloze U hrušky V. Landa (NM Praha), který odkryl 57 hrobů, další nálezy se objevovaly i později, ještě v letech 1958-62 se jich postupně objevilo 6 a v roce 1963 jich ARÚ Praha (J. Rataj) při záchranném výzkumu nalezl 33 (z toho 3 již prokopané). Počet známých se blíží stovce, celkem jich podle odhadů mohlo být

600-800. Patřily období lužickému, slezskému, méně platěnickému.

Lit.: *AR* 11/1959, 15/1963, *BZO* 1963, *Hralová* 1976. (zs)

LULEČ (okr. Vyškov) - hradiště v poloze Valy (Svatý Martin). Výrazný terénní blok s kostelem sv. Martina nad údolím potoka Rakovce patří k největším opevněným lokalitám na Moravě. JZ část náhorní plošiny je chráněna třemi příčnými valy v celkové délce skoro 4 km, jejichž stáří není známo. Osídlení se tu objevuje už v neolitu a právě to poskytlo nejdůležitější ze zdejších objevů: otisk plátna s keprovou vazbou ze silných nití na střepu keramické zásobnice, nalezené v jedné z pecí ve zdejší osadě lidu s lineární keramikou při výzkumu v roce 1981-82 (M. Vyškov, O. Šedo) je jedním z nejstarších dokladů textilní výroby v našem i středoevropském pravěku. Poté v časovém pořadí následuje lid jordanovské kultury a nálezkovitých pohárů, snad i kultura jevišovická. Z doby bronzové odtud údajně pocházejí nálezy kultury únětické a středodunajských popelnicových polí mladší a pozdní doby bronzové (hradiště, poblíž údajně pohřebiště), nálezy jsou však vesměs neověřitelné.

Lit.: *Beiträge* 1982, *Plesl - Hrala* (red.) 1987. (ks, zs)

Luleč: Valy - hradisko sv. Martina

LUŽANY viz **ZELENÉ**

LUŽENICE (okr. Domažlice) - mohylové pohřebiště ze střední doby bronzové v poloze V mýtí. Přes dvě desítky mohyl, prokopaných už v 19. století, patřily mohylové kultuře. (ks)

LUŽICKÁ KULTURA (podle Lužice, historické země při S hranici Čech na rozhraní dnešního JV Německa a JZ Polska, na jejímž území byly nálezy poprvé identifikovány) - úsek vývoje okruhu ↗ lužických popelnicových polí v mladší době bronzové. (V širším pojetí, s nímž se setkáváme např. v Polsku, označuje pojem lužická kultura celý okruh ↗ lužických popelnicových polí.) U nás byla rozšířena v S a V Čechách, na S Moravě a ve Slezsku. Osídlení S Čech (Ústecko a Litoměřicko, Českolipsko a Liberecko) patří do polabského okruhu lužických popelnicových polí a souvisí se saským sousedstvím, osídlení V Čech (včetně SV a V stř. Čech: Mělnicka, Kutnohorská a Čáslavská), S Moravy a Slezska do pooderského (J hranici tvoří v mladší době bronzové jih Českomoravské a Dražanské vrchoviny a Vyškovská brána, osídlení v Čechách a na Moravě je propojeno styky přes Litomyšlsko a Moravskotřebovsko; lužická kultura na